

Zili byli stařík a stařenka.

— Ptá se stařík stařenky:

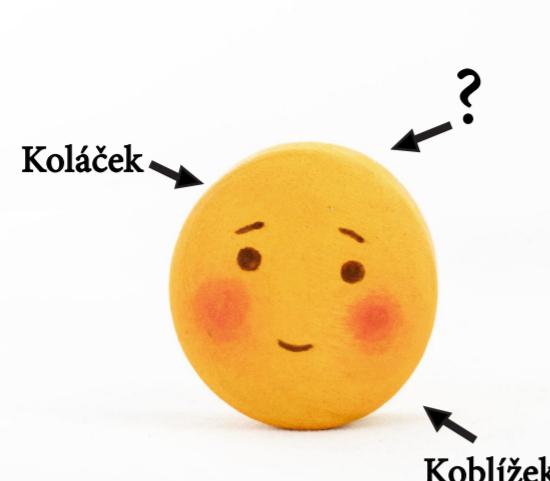
— Usmaž mi, stařenko, koblížek.

— Z čeho to přece upeču? Není žádná mouka. Odpovídá mu stařenka.

— Hmm, stařenku! Poškrab po truhli, zamet' na sýpce, možná se tam nějaká mouka najde.

Stařenka zametla a naškrabala dvě hrsti mouky. Zamíšila těsto se smetanou, usmažila Koblížek na másle a nechala ho na okně vystydnot.

Dilara Manafova

Kil-byl starík so sta-

rucho. Prosíti starík:

— Ispeki, staruha, kolobok!

— Iz cheto peč'-to? Muki netu, — otevřečetemu staruha.

— Ě-é, staruha! Po korobu poskrébi, po suseku pometi; avosy muki i nabereťse.

Bzála staruha krylyško, po korobu poskrébla, po suseku pomela, i nabraločlo muki prigoršni s dve. Za-

mecina na smetaně, izjari- la v masle a položila na okoščko postudit.

Kolobok poléžal-poléžal, da vdrug i pokatilisya — c okna na lavičku, s lavičku na pol, po polu da k dve- rám, pereprygnul čeraz porog v sene, iz senej na krylyčco, s krylyčca — na dvor, so dvora za vortora, dálše i dálše.

Katitisa kolobok po dorege, a navstreču emu zayac:

— Kolobok, kolobok! Ya tebya csem.

— Ne eš mena, kosoj zayčik! Ya tebe pesenku spoju,

— kazal kolobok i zapel:

Я Колобок, Колобок!
Я по коробу скребен,
По сусеку метен,
На сметане мешон,
Да в масле пряжон,
На окошке стужон;
Я от дедушки ушел,
Я от бабушки ушел,
Я от тебя, зайца, не хитро уйму!

Polina Artemyeva

I pokatilisya sebe dálše; tolko zayac ego i videl!

Katitisa kolobok, a navstreču emu volk:

— Kolobok, kolobok! Ya tebya csem!

— Ne eš mena, serý volk! Ya tebe pesenku spoju,

— kazal kolobok i zapel:

Я Колобок, Колобок!
Я по коробу скребен,
По сусеку метен,
На сметане мешон,
Да в масле пряжон,
На окошке стужон;
Я от дедушки ушел,
Я от бабушки ушел,
Я от зайца ушел,
Я от тебя, волка, не хитро уйму!

I pokatilisya sebe dálše; tolko volk ego i videl!

Dilara Manafova

Katitisa kolobok, a navstreču emu medved'

— Kolobok, kolobok! Ya tebya csem.

— Ne eš mena, kosołapý! Ya tebe pesenku spoju,

— kazal kolobok i zapel:

Я Колобок, Колобок!
Я по коробу скребен,
По сусеку метен,
На сметане мешон,
Да в масле пряжон,
На окошке стужон;
Я от дедушки ушел,
Я от бабушки ушел,
Я от зайца ушел,
Я от тебя, medvěd, ne humpo ujmu!

I opatly ukatilisya, tolko medved' ego i videl!

Katitisa, katitisa «kolobok», a navstreču emu lisa:

— Zdravstvui, kolobok! Kakoy ty хорошенький.

Kolobok, kolobok! Ya tebya csem.

— Ne eš mena, lisa! Ya tebe pesenku spoju, — kazal kolobok i zapel:

Maria Evstigneeva

Я Колобок, Колобок!
Я по коробу скребен,
По сусеку метен,
На сметане мешон,
Да в масле пряжон,
На окошке стужон;
Я от дедушки ушел,
Я от бабушки ушел,
Я от зайца ушел,
Я от волka ушел,
И от medvěda ушел,
А от тебя, lisa, i podavno ujdu!

— Kakaya slavnaya pesenka! — kazala lisa. — No vedyt, ya, kolobok, stara стала, ploko slysyshu; sяд'ka na moyu mordochku da propoi yesho razok pogromche.

Kolobok vskočil lise na mordochku i zapel tu же pesnjo.

— Spasibo, kolobok! Slavnaya pesenka, yesho by poslouchala! Sяд'ka na moyu jazyček da propoi v posledniy razok, — kazala lisa i vyšunula svoyi jazyki; kolobok pryg eji na jazyk, a lisa — am ero! I cъela koloboka...

A rozkutálel se dál a dál, jen ho zajíc viděl.

Kutáli se dál a potkává vlka:

Koblížku, Koblížku! Já tě sním.

Ne, nejez mě, zajíci! Zazpívám ti písničku, — řekl koláček a zazpíval:

Jsem Koláček, Koláček
Po krabici jsem škrábaný
Po zákoutí jsem zamétný
Na smetaně jsem zamísený
Na oleji jsem smažený
Na okně jsem studený
Utek jsem dědečkoví
Utek jsem babičce
A tobě, zajíčku, jednoduše uteku.

Polina Artemyeva

I pokatilisya sebe dálše; tolko zayac ego i videl!

Katitisa kolobok, a navstreču emu volk:

— Kolobok, kolobok! Ya tebya csem!

— Ne eš mena, serý volk! Ya tebe pesenku spoju,

— kazal kolobok i zapel:

Я Колобок, Колобок!
Я по коробу скребен,
По сусеку метен,
На сметане мешон,
Да в масле пряжон,
На окошке стужон;
Я от дедушки ушел,
Я от бабушки ушел,
Я от зайца ушел,
Я от тебя, волка, не хитро уйму!

I pokatilisya sebe dálše; tolko volk ego i videl!

Dilara Manafova

Katitisa kolobok, a navstreču emu medved'

— Kolobok, kolobok! Ya tebya csem.

— Ne eš mena, kosołapý! Ya tebe pesenku spoju,

— kazal kolobok i zapel:

Я Колобок, Колобок!
Я по коробу скребен,
По сусеку метен,
На сметане мешон,
Да в масле пряжон,
На окошке стужон;
Я от дедушки ушел,
Я от бабушки ушел,
Я от зайца ушел,
Я от тебя, medvěd, ne humpo ujmu!

I opatly ukatilisya, tolko medved' ego i videl!

Katitisa, katitisa «kolobok», a navstreču emu lisa:

— Zdravstvui, kolobok! Kakoy ty хорошенький.

Kolobok, kolobok! Ya tebya csem.

— Ne eš mena, lisa! Ya tebe pesenku spoju, — kazal kolobok i zapel:

Maria Evstigneeva

Я Колобок, Колобок!
Я по коробу скребен,
По сусеку метен,
На сметане мешон,
Да в масле пряжон,
На окошке стужон;
Я от дедушки ушел,
Я от бабушки ушел,
Я от зайца ушел,
Я от волka ушел,
И от medvěda ушел,
А от тебя, lisa, i podavno ujdu!

A vällí se dál, jen ho medvěd viděl.

Koulí se koláček cestou, a naproti mu jde medvěd:

Koláčku, koláčku! Sním tě.

— Nejez mě, medvěde! Zazpívám ti písničku, — řekl koláček a zazpíval:

Jsem koláček, koláček!
Po truhli jsem škrábaný,
V zákoutích jsem metený,
Na kysané smetaně jsem míšený,
Na másle jsem smažený,
Na okénku chlazený.
Utek jsem od babičky,
Utek jsem od dědečka,
Utek jsem od zajíce,
Utek jsem od vlka,
A od tebe, medvěde, snadně uteču!

Maria Evstigneeva

Я Колобок, Колобок!
Я по коробу скребен,
По сусеку метен,
На сметане мешон,
Да в масле пряжон,
На окошке стужон;
Я от дедушки ушел,
Я от бабушки ушел,
Я от зайца ушел,
Я от волka ушел,
И от medvěda ушел,
А от тебя, lisa, i podavno ujdu!

— To je krásná písnička, — pověděla liška. — Ale škoda, už jsem stará, špatně slyším. Koblížku, sedni si mi na čumáček a zazpívej mi ještě jednou, ale hlasitěji. Koblížek vyskočil lišce na čumáček a zazpíval svou písničku.

— Děkuju ti, Koblížku! Je to krásná písnička, zas bych poslouchala! Sedni si mi na jazyček a zazpívej naposledy, — řekla liška a vyplázila jazyk. Koblížek jen hop jí na jazyk, a liška — ham ho, a snědla.

Elena Bondareva

— Kakaya slavnaya pesenka! — kazala lisa. — No vedyt, ya, kolobok, stara стала, ploko slysyshu; sяд'ka na moyu mordochku da propoi yesho razok pogromche.

Kolobok vskočil lise na mordochku i zapel tu же pesnjo.

— Spasibo, kolobok! Slavnaya pesenka, yesho by poslouchala! Sяд'ka na moyu jazyček da propoi v posledniy razok, — kazala lisa i vyšunula svoyi jazyki; kolobok pryg eji na jazyk, a lisa — am ero! I cъela koloboka...

Rusko-česká překladová cvičení

Ústav bohemistických studií
Filozofické fakulty Univerzity Karlovy

Šla liscinka po
dorожке, нашла
скалочку. Подняла и
пошла дальше.

Пришла в деревню и
стучится в избу:

— Стук-стук-стук!

— Кто там?

— Я, лисичка-сестричка! Пустите переночевать!

— У нас и без тебя тесно.

— Да я не потесню

vas: сама лягу на ла-
вочку, хвostik под лавочку, скалочку под печку.

A tak jí otevřeli. Na lavici se skrčila, ocásek pod ni strčila, všecky

Co mohl chalupník udělat? Dal lišce za všecky

Co mohl chalupník udělat? Dal lišce za všecky

Co mohl chalupník udělat? Dal lišce za všecky

Přišla do jiné vesnice.

— Ťuk, Ťuk, Ťuk!

— Kdo je to?

— To je liška. Nechte mě u Vás přespát.

— Nemáme už místo.

— Moc místa Vám nezaberu. Lehnu si na lavici, ocas dám pod lavici, slepici - pod kamna.

Pustili ji dovnitř. Lehla si liška na lavici, ocas strčila pod lavici, slepici - pod kamna. Brzy ráno vstala liška, spálila slepici a ptá se:

— Kde je moje slepice? Dejte mi za ni husu.

Neměl domácí co dělat, dal jí husu.

Vzala liška husu, jde dál a zpívá:

Šla liška po cestě a našla si všecky,
Za všecky vzala slepici,
A za slepici vyhodovala husu.

Polina Artemyeva

Přišla do třetí vesnice.

— Ťuk-ťuk-ťuk!

— Kdo tam je?

— To je já, liška-bystrouška. Dovolte mně u Vás přenocovat!

— Sami máme málo místa.

— Já Vám hodně místa nezaberu. Já se na lavici stočím, ocas pod ni strčím, husičku pod kamna dám.